

Et vrimmel af modsatrettede logikker i kvalitetsreformen

Regeringen udgav i august 2007 et forslag til en kvalitetsreform med henblik på forbedringer af den offentlige sektor. Som læser af kvalitetsreformen sidder jeg tilbage med mere forvirring end afklaring i forhold til regeringens intention med styringen af den offentlige sektor, idet reformen vrimler med modsatrettede logikker.

Et eksempel – der skal ske en afbureaukratisering lokalt samtidig med, at der skal indføres centrale kvalitetskontrakter. Nærmere præciseret lægger regeringen op til en "*Medarbejderdreven forenkling og sanering af utidssvarende regler, arbejdsgange og dokumentationskrav.*" samtidig med, at kommunerne – i en kvalitetskontrakt – skal opstille klare mål for bedre service, som nødvendigvis må betyde øget dokumentationskrav! Et andet eksempel er regeringens intention om, at kvaliteten skal komme nedefra – fra den enkelte institution – samtidig med, at der skal anvendes centrale akkrediteringsordninger til at vurdere kvaliteten. Som et eksempel på en central akkrediteringsordning nævnes "*Den Danske Kvalitetsmodel – hvor alle offentlige sygehuse skal leve op til standarder fastsat af et uafhængigt akkrediteringsinstitut.*"

Umiddelbart skulle man ikke tro, at det er den samme regering, som inddrager medarbejderne i processen med afbureaukratisering og kvalitetssikring, og samtidig indfører centrale styringsredskaber i form af kvalitetskontrakter og akkrediteringsordninger. Jeg undrer mig over, hvordan to så modsatrettede logikker kan komme ud af samme mund. Et gammelt ordsprog siger, at man må skide eller stå af potten, og dette ordsprog må siges at være aktuelt her, for det er ikke muligt at øge lokal afbureaukratisering og kvalitetssikring samtidig med, at anvendelsen af centrale styringsredskaber øges. En politisk styring baseret på så modsatrettede logikker virker utroværdig. Uanset om man er fortaler for den ene eller den anden logik, ville regeringens troværdighed være langt større, hvis de baserede deres politik på én logik eller på flere logikker, som ikke var umulige at kombinere.

Det kunne være interessant at få at vide, om regeringen er bevidst om, at de, med den aktuelle styring af den offentlige sektor, er ved at igangsætte adskillige kapløb mellem modsatrettede logikker, og i givet fald hvilken logik regeringen hepper på i de enkelte tilfælde.

Af Helle Gammelgaard, lærer, cand. pæd. soc, projektkoordinator i SOPHIA – tænketank for pædagogik og dannelse.